

Nr. 45.

1934.

Gazeta Urzędowa

POWIATU KATOWICKIEGO

Wychodzi tygodniowo. — Cena prenumeraty kwartalnie **3 złote**. — Cena pojedynczego numeru **30 groszy**.
 Przyjmowanie ogłoszeń w Redakcji, gmach Wydz. Pow. pokój 36.
 Redaktor: Franciszek Bąk, st. insp. Wydz. Pow., tel. 319-91.

Katowice, sobota, dnia 10. listopada 1934 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz.

ZARZĄDZENIE MINISTRA POCZT I TELEGRAFÓW

z dnia 20 września 1934 r.

w sprawie zezwolenia niektórym urzędom pocztowym na sporządzenie protestów weksli z powodu niezapłacenia sumy, przewyższającej 2.000 zł.

Na podstawie § 1. ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 27 marca 1934 r. o protestowaniu weksli przez urzędy i agencje pocztowe (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 234), zarządzam, co następuje:

§ 1. Urzędy pocztowe w miejscowościach wymienionych w załączniku do niniejszego zarządzenia upoważnione są do sporządzania protestów weksli z powodu niezapłacenia sumy przewyższającej 2.000 zł.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 października 1934 r.

Minister Poczty i Telegrafów:

(—) Kaliński.

Załącznik do zarządzenia Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 20 września 1934 r. w sprawie zezwolenia niektórym urzędom pocztowym na sporządzanie protestów weksli z powodu niezapłacenia sumy przewyższającej 2.000 zł (poz. 289).

S P I S

miejscowości, w których urzędy pocztowe upoważnione są do sporządzania protestów weksli z powodu niezapłacenia sumy, przewyższającej 2.000 zł.

1. Aleksandrów Kujawski, 2. Aleksandrów k. Łodzi, 3. Andrychów, 4. Augustów, 5. Baranowicze, 6. Będzin, 7. Biała Podlaska, 8. Białystok, 9. Bielsk

Podlaski, 10. Bielsko, 11. Biłgoraj, 12. Błonie, 13. Bochnia, 14. Borszczów, 15. Borysław, 16. Bóbrka, 17. Brasław, 18. Brodnica, 19. Brody, 20. Brzesko, 21. Brześć n/Bugiem, 22. Brzeziny k. Łodzi, 23. Brzeżany, 24. Brzozów, 25. Buczacz, 26. Bydgoszcz, 27. Chełm Lub., 28. Chełmno, 29. Chełmża, 30. Chmielnik, 31. Chodzież, 32. Chojnice, 33. Chorzów, 34. Chrzanów, 35. Ciechanów, 36. Cieszyń, 37. Czarnków n/Notecią, 38. Czersk, 39. Częstochowa, 40. Czortków, 41. Dąbrowa Górnicza, 42. Dąbrowa k. Tarnowa, 43. Dębica, 44. Dolina, 45. Drohiczyń Poleski, 46. Drohobycz, 47. Dubno, 48. Dynów, 49. Działdowo, 50. Działoszyce, 51. Garwolin, 52. Gdynia, 53. Głębokie, 54. Gniew, 55. Gniezno, 56. Gołańcz, 57. Gorlice, 58. Gostynin, 59. Gostyń, 60. Grajewo, 61. Grodno, 62. Grodzisk Mazowiecki, 63. Grodzisk Poznański, 64. Gródek Jagielloński, 65. Grójec, 66. Grudziądz, 67. Grybów, 68. Hajduki Wielkie, 69. Horodenka, 70. Hrubieszów, 71. Inowrocław, 72. Janowiec k. Gniezna, 73. Jarocin Poznański, 74. Jarosław, 75. Jasło, 76. Jaworów, 77. Jaworzno, 78. Jędrzejów, 79. Kalisz, 80. Kałusz, 81. Kamień Koszyrski, 82. Kamionka Strumiłowa, 83. Kartuszy, 84. Katowice, 85. Kępno, 86. Kęty, 87. Kielce, 88. Kleczew, 89. Kobryń, 90. Kolbuszowa, 91. Kolno, 92. Koło, 93. Kołomyja, 94. Konin, 95. Końskie, 96. Kosów k. Kołomyi, 97. Kosów Poleski, 98. Kościan, 99. Kowel, 100. Koźmin, 101. Kraków, 102. Krasnystaw, 103. Kraśnik, 104. Krosno, 105. Krotośzyn, 106. Krynica Zdrój, 107. Krzemieniec, 108. Kutno, 109. Kutły, 110. Lesko, 111. Leszno, 112. Leżajsk, 113. Lida, 114. Lidzbark, 115. Limanowa, 116. Lipno, 117. Lubaczów, 118. Lubartów, 119. Lubawa, 120. Lublin, 121. Lubliniec, 122. Luboml, 123. Lwów, 124. Łańcut, 125. Łask, 126. Łęczyca, 127. Łobżenica, 128. Łomża, 129. Łowicz, 130. Łódź, 131. Łuck, 132. Łuków, 133. Łuniniec, 134. Maków Mazowiecki, 135. Miechów (miasto), 136. Mielec, 137. Międzybóże n/Wartą, 138. Międzyrzec k. Łukowa, 139. Mińsk Mazowiecki, 140. Mława, 141. Mogiła, 142. Mościska, 143. Mysłowice, 144. Myślenice, 145. Nadwórna, 146. Nakło n/Notecią, 147. Nasielsk, 148. Nieśwież, 149. Nowa Wieś k. Chorzowa, 150. Nowe, 151. Nowe miasto n/Drwęcą, 152. Nowogródek, 153. Nowy

Sącz, 154. Nowy Targ, 155. Oborniki, 156. Olkusz, 157. Opatów Kielecki, 158. Opoczno, 159. Ostrołęka, 160. Ostrowiec kielecki, 161. Ostrów Poznański, 162. Ostrów Mazowiecka, 163. Oszmiana, 164. Oświęcim, 165. Ozorków, 166. Pabjanice, 167. Parczew, 168. Pińczów, 169. Pińsk, 170. Piotrków Trybunalski, 171. Pleszew, 172. Płock, 173. Płońsk, 174. Podhajce, 175. Poznań, 176. Pruszków, 177. Prużana, 178. Przasnysz, 179. Przemyśl, 180. Przemyślany, 181. Przeworsk, 182. Pszczyna, 183. Puck, 184. Puławy, 185. Pułtusk, 186. Radom, 187. Radomsko, 188. Radziechów, 189. Radzymin, 190. Radzyń Podlaski, 191. Rawa Mazowiecka, 192. Rawa Ruska, 193. Rawicz, 194. Rogoźno Wlkp, 195. Rohatyn, 196. Ropczyce, 197. Rożyszcze, 198. Równe, 199. Rudki, 200. Rybnik, 201. Rymanów (miasto), 202. Rypin, 203. Rzeszów, 204. Sambor, 205. Sandomierz, 206. Sanok, 207. Sarny, 208. Sądowa Wisznia, 209. Sępólno, 210. Siedlce, 211. Siemianowice Śląskie, 212. Sieradz, 213. Sierpc, 214. Skala, 215. Skarżysko-Kamienna, 216. Skierniewice, 217. Skole, 218. Słom, 219. Słupca, 220. Sochaczew, 221. Sokal, 222. Sokołów Podlaski, 223. Sokółka, 224. Sosnowiec, 225. Stanisławów, 226. Starogard, 227. Stary Sambor, 228. Stołpce, 229. Stryj, 230. Strzelno, 231. Strzyżków n/Wisłokiem, 232. Suchedniów, 233. Suwałki, 234. Szamotuły, 235. Szarlej, 236. Szczekociny, 237. Szubin, 238. Śmigiel, 239. Sniatyn, 240. Śrem, 241. Środa, 242. Świecie n/W., 244. Świętochłowice, 244. Tarnobrzeg, 245. Tarnopol, 246. Tarnowskie Góry, 247. Tarnów, 248. Tczew, 249. Tłumacz, 250. Tomaszów Lubelski, 251. Tomaszów Maz., 252. Toruń, 253. Trembowla, 254. Trzemeszno, 255. Tuchola, 256. Turek, 257. Ustrzyki Dolne, 258. Wadowice, 259. Warszawa, 260. Wąbrzeźno, 261. Wągrowiec, 262. Wejherowo, 263. Węgrów, 264. Wieliczka, 265. Wieleń, 266. Więcbork, 267. Wilejka, 268. Wilno, 269. Witkowo, 270. Włocławek, 271. Włodawa, 272. Włodzimierz, 273. Włoszczowa, 274. Wodzisław k. Rybnika, 275. Wolsztyn, 276. Wołkowysk, 277. Wronki, 278. Września, 279. Wysokie Mazowieckie, 280. Wyszaków, 281. Zagórów, 282. Zakopane, 283. Zaleszczyki, 284. Zamość, 285. Zawiercie, 286. Zbaraż, 287. Zbąszyń, 288. Zdobunów, 289. Zduńska Wola, 290. Zgierz, 291. Złoczów, 292. Żelechów, 293. Żmigród, 294. Żnin, 295. Żory, 296. Żółkiew, 297. Żydaczów, 298. Żyrardów, 299. Żywiec.

(Przedruk z Mon. Polsk. z dnia 29. 9. 1934 r., nr. 224.)

WOJEWODA ŚLĄSKI

Nr. K. W. 1/4/a/2.

Przedmiot: Katowicka Spółka Akcyjna dla Górnictwa i Hutnictwa, wniosek o udzielenie zezwolenia na budowę ładowni.

Obwieszczenie.

Firma „Katowicka Spółka Akcyjna dla Górnictwa i Hutnictwa” w Katowicach wniosła prośbę o udzielenie jej po myśli § 46 i nast. ustawy wodnej z dnia 7 kwietnia 1913 r. (Zb. U. str. 53) zezwolenia na budowę ładowni węgla na prawym brzegu rzeki Przemszy w km. 22 trasy rzecznej, w Brzezince powiatu katowickiego.

Projekt techniczny i wyjaśnienia, dotyczące wyżej wymienionego przedsiębiorstwa będą wyłożone do publicznego wglądu w Starostwie w Katowicach przez 2 tygodnie, począwszy od poniedziałku dnia

12 listopada 1934 r. do poniedziałku dnia 26 listopada 1934 r. w godzinach urzędowych.

W wyżej określonym terminie należy pisemnie w podwójnym wygotowaniu, albo protokolarnie zgłosić w wymienionym wyżej Urzędzie zarzuty przeciw zamierzonemu przedsiębiorstwu, oraz żądania w przedmiocie wzniesienia i utrzymania urządzeń i wypłaty odszkodowań, jakoteż wnosić inne podania o udzielenie pozwolenia na użytkowanie wody, przez które mogłoby ulec ograniczeniom użytkowanie, zamierzone przez wnioskodawcę, wraz z podkładkami technicznymi, przepisami w nr. 2—5 III. rozporządzenia wykonawczego do powołanej wyżej ustawy wodnej.

Ci, którzy we wskazanym terminie nie wniosą przeciw udzieleniu pozwolenia żadnych sprzeciwów, tracą do nich prawo i będą mogli z powodu szkodliwego działania wykonywania powyższego prawa podnosić tylko pretensje przewidziane w § 82 powołanej wyżej ustawy wodnej.

Również nie będą rozpatrywane w niniejszym postępowaniu podania o udzielenie pozwolenia, wniesione po upływie powyższego terminu.

Celem rozpatrywania projektu na miejscu oraz wniesionych ewentualnie zarzutów i roszczeń wyznacza się rozprawę komisyjną na dzień 5 grudnia 1934 r. o godz. 9-tej.

Punkt zborny: Miejsce zaprojektowanej ładowni w km. 22.

Katowice, dnia 30. października 1934 r.

W imieniu Śląskiej Rady Wojewódzkiej

Przewodniczący:

W. Z.

(—) Dr. Saloni
Wicewojewoda.

Ogłoszono:

Katowice, dnia 9. listopada 1934 r.

Starosta

W. Z.

I. G. 55/232

(—) Dr. Gawlas.

USTAWA

z dnia 15 lipca 1925 r.

o państwowym podatku przemysłowym.

(Ciąg dalszy nr. 44.)

Za karty rejestracyjne na oddzielne składy (art. 22 ust. 1 i 3), utrzymywane przez przedsiębiorstwa handlowe i przemysłowe, uiszcza się osobną stałą opłatę w wysokości dziesięciu złotych za każdą kartę.

Art. 24.

W tych wypadkach, gdy w jednym zakładzie handlowym jest prowadzony handel mieszany (np. hurtowy i detaliczny łącznie), lub gdy w jednym zakładzie przemysłowym są wykonywane różne związane z sobą gałęzie fabrykacji, zakład taki winien być zaopatrzony w świadectwo przemysłowe kategorii najwyższej pod względem rodzaju handlu, względnie przemysłu.

Jeżeli zaś dla każdej gałęzi fabrykacji należałoby wykupić świadectwo przemysłowe według ilości robotników, a cena tego świadectwa byłaby niższa od tej, jakaby przypadła według ogólnej ilości

robotników, zatrudnionych w zakładzie, to świadectwo należy opłacić według ogólnej ilości robotników, nie przyjmując pod uwagę różnicy fabrykacji.

Art. 25.

Dla przedsiębiorstwa lub zajęcia, wykonywanego w kilku miejscowościach, zaliczonych do różnych klas, nabywa się świadectwa przemysłowe według ceny, odpowiadającej miejscowości, zaliczonej do najwyższej klasy.

Art. 26.

Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu przysługuje prawo przenoszenia poszczególnych miejscowości z wyższej klasy do niższej lub odwrotnie, jeśli w tych miejscowościach zostanie stwierdzony upadek, względnie rozwój handlu i przemysłu. Rozporządzenia w tym przedmiocie uzyskują moc obowiązującą z dniem 1 stycznia roku następnego po ich ogłoszeniu w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.

Ministrowi Skarbu przysługuje również prawo zaliczania do odpowiednich kategorii takich przedsiębiorstw, które nie mogłyby być objęte taryfą, załączoną do art. 23.

Nabywanie świadectw przemysłowych.

Art. 27.

Świadectwa przemysłowe, tudzież karty rejestracyjne winny być nabywane w miesiącach listopadzie i grudniu, poprzedzających rok podatkowy.

Cenę świadectwa przemysłowego, względnie opłatę za karty rejestracyjne, uiszcza się w pełnej kwocie za cały rok podatkowy zgóry.

Art. 28.

Dla zakładów handlowych i przemysłowych, dla innych przedsiębiorstw, na zysk obliczonych, tudzież dla osobistych zajęć przemysłowych, które rozpoczynają swą działalność w ciągu roku podatkowego, należy nabyć przed rozpoczęciem działalności: świadectwo roczne (art. 27 ust. 2), o ile działalność rozpoczyna się przed 1 lipca, świadectwo półroczne (za połowę ceny taryfowej), o ile działalność rozpoczyna się dopiero od 1 lipca lub po tym terminie.

Ważność powyższych świadectw upływa w każdym razie z końcem roku podatkowego.

Postanowienia ustępów 1 i 2 niniejszego artykułu stosuje się również analogicznie do kart rejestracyjnych na składy, powstałe w ciągu roku podatkowego.

Art. 29.

Dla przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych, wykonywanych sezonowo w miejscowościach klimatycznych i leczniczych, mogą być nabywane półroczne świadectwa przemysłowe nawet przed 1 lipca, lecz ważność takich świadectw upływa w sześć miesięcy po ich wydaniu.

Ministrowi Skarbu służy prawo zastosowania niniejszego artykułu do przedsiębiorstw o charakterze sezonowym, wykonywanych i w innych miejscowościach.

Art. 30.

Dla robót i dostaw, wykonywanych jako samostne przedsiębiorstwa, nabywa się roczne, względnie półroczne świadectwa przemysłowe, zależnie od tego, w jakim półroczu roku podatkowego rozpoczęło wykonywanie tych przedsiębiorstw.

O ile wykonywanie umowy, roboty, względnie dostawy, trwa dłużej niż jeden rok, należy nabywać corocznie odpowiednio do taryfy świadectwo przemysłowe.

Art. 31.

Jeżeli przed upływem terminu ważności świadectwa przemysłowego zajdą w przedsiębiorstwie zmiany, uzasadniające zaliczenie go do wyższej kategorii, lub jeżeli przedsiębiorstwo zostanie przeniesione do miejscowości klasy wyższej, winna nastąpić dopłata do ceny pierwotnie wykupionego świadectwa przemysłowego.

Dopłatę pobiera się: w stosunku rocznym, gdy wspomniane zmiany zajdą przed 1 lipca roku podatkowego, w stosunku zaś półrocznym, o ile zajdą one dopiero, poczynając od 1 lipca tegoż roku.

Art. 32.

Jeżeli przed upływem terminu ważności świadectwa przemysłowego zajdzie zmiana co do osoby przedsiębiorcy, lub co do miejsca wykonywania przedsiębiorstwa, to należy o zaszelej zmianie najpóźniej w ciągu miesiąca zawiadomić właściwe władze podatkowe I instancji celem uzyskania odpowiedniej adnotacji na świadectwie, a to pod rygorem jego nieważności.

Adnotacji o zaszelej zmianie w osobie przedsiębiorcy dokonywa się pod warunkiem uiszczenia należności podatku przemysłowego, obciążających przedsiębiorstwo.

Postanowienie niniejszego artykułu stosuje się analogicznie do kart rejestracyjnych na oddzielne składy.

Art. 33.

Świadectwa do osobistych zajęć przemysłowych nie mogą być odstępowane innym osobom.

Art. 34.

Świadectwa przemysłowe oraz karty rejestracyjne na oddzielne składy winny być umieszczane w zakładach, względnie w składach na widocznym miejscu i stale się tam znajdować.

Zakłady handlowe i przemysłowe oraz oddzielne składy winny być zaopatrzone w znaki (szyldy), umieszczone w miejscach widocznych.

Art. 35.

W razie zgubienia świadectwa przemysłowego przedsiębiorca jest obowiązany wnieść prośbę o wydanie duplikatu świadectwa do urzędu skarbowego, który zarządza wydanie duplikatu za zwrotem kosztu formularza — po uprzednim zbadaniu sprawy.

Rozdział III.

Zaliczki na podatek od obrotu.

Art. 36.

Przedsiębiorstwa handlowe I i II kategorii i przedsiębiorstwa przemysłowe pierwszych pięciu kategorii, prowadzące prawidłowe księgi handlowe oraz spółki akcyjne, spółki z ograniczoną odpowiedzialnością i inne przedsiębiorstwa, które na zasadzie swych statutów lub specjalnych przepisów są obowiązane do publicznego ogłaszania sprawozdań o swych operacjach lub do składania sprawozdań do zatwierdzenia właściwym organom, winny po upływie każdego miesiąca kalendarzowego, najpóźniej do dnia 15 następnego miesiąca wpłacić do kasy skarbowej zaliczkę na podatek przemysłowy (art. 7), w wysokości podatku, przypadającego od obrotu, osiągniętego w ubiegłym miesiącu.

Inni płatnicy winni wpłacić do kasy skarbowej zaliczkę na podatek w wysokości co najmniej 1/5 kwoty podatku, wymierzonego za ubiegły rok kalendarzowy, w następujących terminach: do 15 lipca za I kwartał, do 15 września — za II kwartał, do 15 listopada — za III kwartał oraz do 15 marca — za IV kwartał. Płatnicy ci jednak mogą wpłacać tę zaliczkę także w terminach miesięcznych w wysokości 1/15 części podatku, wymierzonego za ubiegły rok kalendarzowy.

Dowody wpłat, zarówno miesięcznych, jak i kwartalnych, należy w oryginałach lub odpisach dołączyć do zeznania o obrocie.

Przedsiębiorstwa nowopowstałe są obowiązane do kwartalnych wpłat na podstawie rzeczywistego obrotu.

Niewpłacone w terminach wyżej wskazanych kwoty zaliczek uważa się za zaległości podatkowe, podlegające przymusowemu ściągnięciu.

Ustalanie obrotów.

Art. 37.

Minister Skarbu władny jest pobierać podatek od drobnych przedsiębiorstw na podstawie przeciętnych norm obrotu bez ustalania sum obrotu w każdym poszczególnym wypadku.

Sposób zryczałtowania podatku, przepisy wymiarowe, poborowe oraz terminy płatności ustala rozporządzenie Ministra Skarbu, wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu po wysłuchaniu opinii izb przemysłowo-handlowych i rzemieślniczych.

Upoważnia się Ministra Skarbu do wprowadzenia od poszczególnych towarów scalonego podatku przemysłowego od wszelkiego rodzaju obrotów (art. 5). Podatek ten będzie pobierany jednorazowo za późniejsze fazy obrotów. Rozporządzenie Ministra Skarbu, wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu i po wysłuchaniu opinii izb przemysłowo-handlowych i rzemieślniczych, określi zgodnie ze stawkami, przewidzianymi w niniejszej ustawie, wysokość scalonego podatku przemysłowego, przepisy wymiarowe, poborowe, terminy płatności scalonego podatku, władze powołane do wymiaru i poboru podatku, osoby obowiązane do płacenia podatku oraz odpowiedzialność za podatek; przyczem w razie poboru tego podatku na granicy lub przez władze celne stawki podatku scalonego muszą być przeliczone na jednostkę wagi lub od sztuki.

Termin uiszczenia podatku.

Art. 38.

Podatek przemysłowy należy płacić do 15-go maja roku, bezpośrednio następującego po roku podatkowym.

Rozdział IV.

Zaległości, zwroty i ulgi.

Art. 39.

W gospodarczo uzasadnionych lub zasługujących na szczególne uwzględnienie wypadkach Ministrowi Skarbu przysługuje prawo całkowitego lub częściowego zwalniania od podatku, odraczania i rozkładania na raty, jako też częściowego lub całkowitego umarzania zaległych kwot podatku oraz kar pieniężnych, tudzież odsetek za odroczenie i kar za zwłokę i kosztów egzekucyjnych, jak również darowania skutków niedotrzymania wszelkich przewidzianych w niniejszej ustawie terminów. O ile chodzi o stosowanie powyższego przepisu do zarządzeń o charakterze ogólnym, zarządzenia te wydaje Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu.

Ministrowi Skarbu służy prawo przeniesienia powyższych uprawnień na izby skarbowe.

Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu, a odnośnie produktów większych w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Ministrem Przemysłu i Handlu w wypadkach stwierdzonej potrzeby gospodarczej służy prawo:

1. częściowego lub całkowitego zwalniania od podatku obrotów eksportowych, o ile nie są zwolnione od podatku na mocy art. 3 p. 15 ustawy, oraz wszelkiego rodzaju obrotów komisantów z transakcyj eksportowych w wypadkach, w których pobór tego podatku okazałby się przeszkodą dla rozwoju eksportu;

2. udzielania eksporterom bonifikacji podatku uiszczonego od obrotów, pochodzących z dostawy części składowych oraz materiałów pomocniczych i innych, użytych do wytworzenia wywiezionych zagranicę towarów;

3. częściowego lub całkowitego zwalniania od podatku obrotów ze sprzedaży na rachunek osób, nieopłacających podatku przemysłowego (art. 5 p. 5);

(Ciąg dalszy nastąpi).

(Przedruk z Dz. Ust. Rzpl. z d. 31. sierpnia 1934 r., nr. 76)

TERMO

SPÓŁKA Z OGR. ODP.

KATOWICE, Krakowska 2

OGRZEWANIA CENTRALNE WSZELKICH SYSTEMÓW
OGRZEWANIA - DALEKONOŚNE - ZUŻYCIE PARY
ODLOTOWEJ - SUSZNI - PRALNIE - WENTYLACJE
BUDOWA RUROCIĄGÓW - URZĄDZENIA SANITARNE
SAMOCZYNNY PALENISKA PATENT „WECK“
DO WĘGLA DLA CENTRALNYCH OGRZEWAŃ